

کلاس خصوصی (مخصوص یادگیری مفهومی و عمیق)

موضوع: سوره ابراهیم و سوره حجر

هدف: درک دعاهای حضرت ابراهیم (ع) و ماجرای خلقت انسان

این درس دو بخش بسیار مهم دارد:

۱. دعاهای زیبای حضرت ابراهیم (ع): که برای پدر و مادر و نماز نسلش دعا می‌کند.
۲. ماجرای سجده فرشتگان و نافرمانی ابلیس: و سرنوشت متقین در بهشت.

۱. دعاهای ابراهیمی (الگوی دعا کردن)

در ابتدای درس (صفحه ۵۲)، حضرت ابراهیم (ع) را می‌بینیم که در سرزمین مکه (کنار خانه کعبه) ایستاده و چند درخواست مهم از خدا دارد:

- **امنیت:** «رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا» (پروردگارا، این شهر را امن قرار ده).
- **دوری از بت پرستی:** خدایا من و فرزندانم را از پرستش بت‌ها دور نگه دار.
- **اقامه نماز:** «رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي» (خدایا مرا و نسل مرا برپا کننده نماز قرار ده).
- **آمزش والدین:** «رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ...» (خدایا من و پدر و مادرم و مومنان را در روز حساب ببخش).

نکته تربیتی: حضرت ابراهیم فقط برای خودش دعا نمی‌کند؛ برای شهرش، فرزندانش، والدینش و همه مومنان دعا می‌کند.

۲. ماجرای خلقت و دشمنی شیطان (سوره حجر)

در بخش دوم (صفحه ۵۶)، داستان آفرینش انسان روایت می‌شود:

۱. **فرمان سجده:** خدا انسان را آفرید و به فرشتگان گفت به او سجده کنید.
۲. **اطاعت همه، جز یکی:** همه سجده کردند جز ابلیس.

۳. **بهانه ابلیس:** گفت من سجده نمی‌کنم چون من بهترم (کبر ورزید).

۴. **اخراج:** خدا او را از درگاهش راند (فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَايَّكَ رَجِيمٌ).

۵. **قسم ابلیس:** شیطان قسم خورد که همه انسان‌ها را گمراه می‌کند، مگر بندگان مخلص خدا را.

۳. سرنوشت نیکوکاران (متقین)

در مقابل تهدید شیطان، خدا وعده داده که «متقین» (پرهیزکاران) در باغ‌های بهشت و کنار چشمه‌ها هستند (فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ).

فرشتگان به آن‌ها می‌گویند: «ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ» (با سلامت و امنیت وارد بهشت شوید).

۴. گرامر: جمع بستن کلمات مؤنث (ات)

در درس قبل یاد گرفتیم که کلمات مذکر با «ون» و «ین» جمع بسته می‌شوند.

حالا کلمات مؤنث (که آخرشان «ة» دارند) چطور جمع بسته می‌شوند؟

• **قاعده:** حرف «ة» را حذف می‌کنیم و به جایش «ات» می‌گذاریم.

○ جَنَّة (بهشت) ← جَنَّات (بهشت‌ها)

○ آيَة (نشانه) ← آیات (نشانه‌ها)

○ مُؤْمِنَة (زن با ایمان) ← مُؤْمِنَات (زنان با ایمان)

۵. تلفظ صحیح حرف «ع»

حرف «ع» در عربی نباید مثل «الف» یا «همزه» تلفظ شود. باید با فشار گلو و از میان حلق ادا شود (مثل اینکه می‌خواهید بگویید «معلوم»).